

ELOKUUN

Valo

Elysanomat 4 2026, Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Hyvän sadon houkutus s. 6–8

Ilo yhteydestä – Kambodzan ja Suomen välinen silta perheneuvonnassa s. 12–13

Viron kirkkojen ja lähetystyön jäljillä s. 20–21

ELYN tiedote 4 2026

Sisällysluettelo

- s. 3 Ora et labora – rukoile ja tee työtä
Antero Rasilainen
- s. 4 Ystävykset ystävyysseurakuntatyössä
Merja Kramsu haastattelee Aino Vähäsarjaa ja Elisa Rajalaa
- s. 6 Hyvän sadon houkutus *Piispa Matti Repo*
- s. 8 ”PUHDASTA VETTÄ” - ELYn kesäjuhlat
Ikaalisissa 5.–7.2026 *Erja Kuhalampi*
- s. 11 Ilo yhteydestä – Kambodžan ja Suomen välinen
silta kirkon perheneuvonnassa *Pia Ruotsala*
- s. 13 Lähde, joka kumpuaa ikuisen elämään
Esa Luukkala
- s. 16 Rakkain Siionin kanteleen lauluni
Marjatta Kurki
- s. 17 Lähettien kuulumisia – merkityksellisiä kohtaamisia
- Ake-naisten usko ja rohkaisu innoittavat
 - Jumalan armo kohtaa lähimmäisen kautta – kaksi tarinaa
 - Kohtaamiset vahvistavat molempia
 - Armo luo uutta
- s. 19 Elyn lähettäjien matka Viroon 4.-7.5.2026
Satu Kivisaari
- s. 22 Tapahtumakalenteri
- s. 24 Jäsenkampanja 1.9.–30.11.2026 (takakansi)

Kannen kuva; Janne Vuorela: Ikaalisten kesäjuhlilla siunattiin Pia ja Tero Ruotsala lähetystyöhön Kambodžassa.

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn lehtitoimikunta

Päätoimittaja: Antero Rasilainen

Toimitussihteeri: Erja Kuhalampi

Taitto: Janne Vuorela

Painopaikka: Tampereen Offsetpalvelu Oy

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYN työntekijät:

Oiva Hujanen, aluepastori ja lähetystyöntekijä

p. +358 40 526 9096

Sähköposti: oiva.hujanen@evangeliset.net

Satu Kivisaari, lähettäjätoiminnan johtaja

p. +358 50 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

p. +358 45 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Joona Toivanen, lähetysjohtaja

p. +358 44 2487229

Sähköposti: joona.toivanen@evangeliset.net

Janne Vuorela, viestinnän asiantuntija

p. +358 40 025 1560

janne.vuorela@evangeliset.net

Toimisto:

PL 49, 43501 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. +358 40 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Elysanomat toimitussihteeri:

Erja Kuhalampi, erja.kuhalampi@evangeliset.net

Jani Latva-Nikkola, puheenjohtaja, Kurikka

Vuokko Orjala, varapuheenjohtaja, Lohtaja

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lakeuden POP IBAN FI26 4747 0010 1553 49

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaika: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyskentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulutus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta, seminaarien järjestäminen). Lisäksi varoja voidaan käyttää kotimaassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien muiden kulujen kattamiseen. Varoja voidaan käyttää myös Pakistanissa kirkon rakennusprojektiin sekä Kaakkois-Aasiassa tehtävään raamatunkäännös- ja seurakuntatyöhön.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Ora et labora

– rukoile ja tee työtä

Elämme aikaa, jossa huolenaiheista ei ole puutetta. Lähetysjärjestön työssä kohtaamme monenlaisia haasteita, niin kotimaassa kuin yhteistyökumppaneidemme elämässä. Me elämme rauhassa, mutta sodan äänet kuuluvat jo tänne Pohjolaan asti. On pelkoa tulevaisuudesta. On taloudellista epävarmuutta, köyhyyttä ja eriarvoisuutta. On ristiriitoja, väsymystä ja huolta, ja joskus on tehtävä myös vaikeita päätöksiä. Moni kantaa sydämessään huolta omista tai läheisten asioista, on rikkoutuneita ihmissuhteita, syyllisyyttä ja kysymyksiä, joihin ei löydy helppoja vastauksia. On sairautta ja kipua. Luvataan, että Jumala auttaa ja parantaa, jos vain uskot. Luvataan enemmän, kuin mihin Jumala on antanut valtuudet. Evankeliumin ilo ja lohdutus muuttuu painostukseksi ja syyllisyydeksi, mitä olen tehnyt väärin, missä olen tehnyt syntiä että Jumala rankaisee tällä tavalla? Missä on se lähde, missä janoinen saisi juoda? Malja, jota tämä maailma tarjoaa, on tyhjä, se ei poista jannon tunnetta ja kuivuutta sydäimestä.

Sanotaan, että rukous auttaa. Kyllä, aivan varmasti auttaa. Jumala kuulee, ja hän tekee sen mielellään. Mutta rukous ei ole taikakeino, jolla saisimme Jumalan toteuttamaan omat suunnitelmamme. Se ei myöskään ole vain uskonnollinen velvollisuus tai tapa rauhoittaa omaa mieltä. Rukous on ennen kaikkea yhteyttä elävään Jumalaan. Se on sitä, että saamme tulla hänen eteensä juuri sellaisina kuin olemme: väsyneinä, epävarmoina, pelokkaina tai murheellisina. Meidän ei tarvitse ensin ratkaista ongelmiamme voidaksemme tulla Jumalan luo. Päinvastoin, saamme tuoda asiamme Jumalalle, ja vieläpä kiitoksen kanssa ja hän on luvannut auttaa.

Rukouksen voima ei ole meidän sanoissamme eikä rukouksemme palavuudessa. Jumala tuntee sinut ja tietää kaiken, siksi hän myös lupaa: Pyhä Henki rukoo sinun ja minun, meidän heikkojen ja huonojen rukoilijoiden puolesta. Joku voi rukoilla vuolaasti ja monisanaisesti, toinen huokaa: Jumala, ole minulle syntiselle armollinen. Anna minulle voimaa tähän päivään.

Jumalan voima tulee täydelliseksi heikkoudessa. Jumalan voima on evankeliumi, Jumalan sana. Joskus Jumala avaa silmät näkemään tien eteenpäin. Joskus koemme, että hän antoi uuden näyn ja viisauden tehdä päätöksiä. Joskus koemme, miten Jumala muuttaa sydämiä ja sovittaa rikkoutuneita suhteita. Ja kaiken keskellä, kun tuntuu, että mitään tapahdu, silloinkin hän antaa voimaa kestää sellaista, mitä me emme voi muuttaa.

Lähetysjärjestön työssä rukous on kaiken työn perusta ja lähtökohta. Ilman rukousta voi kyllä tehdä työtä, mutta siunaus puuttuu, jos kyseessä on vain meidän ihmisten tekemä työ. Siksi ystävä, rukoillaan toinen toisemme puolesta, kannetaan, siunataan ja pyydetään, että evankeliumi saisi tehdä työtä meissä, että elämän veden virta, Kristuksen synnyttämä virta saisi virvoittaa ja johtaa ihmisiä iankaikkiseen elämään. Hengelliset kesäjuhlat ja kesäkirkot ovat paikkoja, joissa tänäkin kesänä on tarjolla elävää, puhdasta vettä: *”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon!” Joh.7:37.* Nautitaan siis lähdevettä uskossa ja kiitetään kasteen armosta ja jatketaan matkaa rukoillen. Siunattua kesää sinulle ystävä.

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Ystävykset ystävyyss seurakuntatyössä

Merja Kramsu haastattelee Aino Vähäsarjaa ja Elisa Rajalaa

Ystävyyss seurakuntatyö on merkittävä osa kirkkomme kansainvälistä työtä. Se tarjoaa monenlaisia konkreettisia mahdollisuuksia tutustua sisarkirkkojemme seurakuntiin sekä maallikoille että seurakuntien työntekijöille. Kokemuksistaan tästä työstä kertovat Seinäjoen seurakunnan Inkeri-työn aktiivit ja hyvät ystävykset Elisa Rajala ja Aino Vähäsarja.

- Kipinä syttyi seurakunnan järjestämällä linja-auto-matkalla Venäjälle heinäkuussa 1998. Myös aviopuolisot oli saatu matkalle mukaan. Emme olleet koskaan käyneet Venäjällä ja oli kiinnostavaa lähteä, Elisa muistelee.

Elisan mieleen on jäänyt ensimmäiseltä matkalta maisemien muuttuminen: Pietarin suurkaupungin jälkeen vastaan tulivat köyhän ja pienen maalaishäyrylän maisemat ja vaatimattomat kodit. Parakkikirkko muodosti suuren vastakohdan kullatuille palatseille. Ainolle taas tulivat mieleen 1950-luvun lapsuuden huivipäiset mummot. Hietamäen kirkossa oli enemmän mummoja kuin pappoja, ja lehmät laidunsivat viereisellä tontilla.

- Suomalainen pappi **Esko Jalkanen** kertoi diakonisen avun tarpeen olevan suuri. Oli köyhyyttä, sairautta ja yksinäisyyttä, mutta ihmisten sydämellisyys ja ystävällisyys lämmittivät, eikä meitä pelottanut tai ahdistanut missään vaiheessa, Aino kertoo.

Vuosisadan vaihteessa Seinäjoen seurakunnassa oli jo Inkeri-työtä. Matkasta innostuneena Aino ja Elisa päättivät liittyä tekijöiden joukkoon. Aino oli työn alkaessa diakonissana ja Elisa sairaalan laboratoriossa. - Työkuvaani kuului silloin vapaaehtoistyö ja niinpä ajattelin, että kyllähän tämä Inkeri-työ sopii sen rinnalle oikein hyvin, kertoo Aino.

Joskus kuulee sellaista, ettei ole seurakunnan asia järjestää linja-autoreissuja ulkomaille. Aino ja Elisa eivät tällaista näkemystä jaa. Elisa summaa, että nimenomaan matkoilta moni sai kipinän ystävyyss seurakuntatyöhön ja miksei lähetystyöhönkin. Ne tuovat asialle positiivista julkisuutta.

*Hietamäen seurakuntalaisia kirkon portailla.
Kuva: Elisan kotialbumi*

Alkuvuosina tärkeä avustusmuoto oli vaatetavaran vienti. Tulli oli aina oma jännitysmomenttinsa. Vaatetavara tungettiin jätessäkkeihin ja ne peräkärryyn. Ei ihme, että tullissa ihmeteltiin, mitä porukkaa tämä oikein on. Sitten keksittiin hankkia vanhoja matkalaukkuja, joihin tavarat pakattiin. Osa vaatteista annettiin ilmaiseksi, osan seurakunta möi kirpputorilla ja sai näin myös tuloja toimintaansa. Avustustavaraa oli Ainon ja Elisan mukaan helppo saada. Varoja työhön kerättiin myös järjestämällä äitienpäivälounaita ja myyjäisiä. Aino ja Elisa korostavat, että muutkin seurakunnat ja Ilmajoen rovastikunta tekivät ystävyyss seurakuntatyötä Hietamäessä.

Kokiko työ alkuvuosina vastustusta Suomessa? Elisan ja Ainon mukaan ihmiset halusivat auttaa eikä mainittavia soraääniä kuulunut. Ehkä siihen auttoi se, että kysymyksessä oli vanha Inkerinmaa ja sukusansa. Mukaan saatiin seurakunnan työntekijöitä, mm. diakoni **Mikko Hautala** sekä pastorit **Mauri Pitkäranta**, **Jarmo Happonen** ja nyt jo edesmennyt pastori **Matti Välimaa**.

Matkoilla oli mukana myös hoitoalan ihmisiä. Reissuja nimitettiin hoitomatkoina. Palvelutehtäviä löytyi,

Seurakuntalaisia kirkossa.

Kuva: Elisan kotialbumi

kun etupäässä vanhuksille tarjottiin terveydenhoitoon liittyvää apua: mitattiin verenpainetta ja -sokeria, opastettiin ja neuvottiin. Hoitohenkilökuntaakin oli helppo saada mukaan. Monet olivat olleet jo aiemmilla bussimatkoilla mukana, ja halu auttaa oli syttynyt, kertoo Elisa. Hän oli itse sairaalassa työssä, ja työtoverit tarjoutuivat oma-aloitteisesti tulemaan mukaan. Ainon mukaan Inkeri-työhön oli muutenkin yllättävän helppo saada vapaaehtoista väkeä. Elisan ja Ainon aviopuoliset olivat työssä mukana tukemassa ja avustamassa mm. kirkon maalaamisessa ja tavaroiden kantamisessa. Elisan puoliso, **Markus**, toimi myös kuljettajana ja Ainon puoliso, **Vesa**, auttoi lääkeseisioissa.

Matkapäivät kuluivat avustustyössä, mutta iltaisin laitettiin sauna lämpiämään, takkaan tuli ja siinä valmistui vielä joskus hartialiinoinakin lahjoiksi seurakuntalaisille. Lauantain alkuiltakin kulunut perunoita kuoriessa

sunnuntain kirkkovieraiden lounasta varten. Matkoilla vallitsi iloinen ja positiivinen meininki. Viipurissa käväistiin vielä ostoksilla: mukava lisä matkalaisille.

Moni asia matkakohteissa, Hietamäessä ja muualla Inkerinmaalla, jäi Ainolle ja Elisalle pysyvästi mieleen. Eniten sydämeen kävi silloinen köyhyys ja puutekin, mutta inkerinsuomalaiset olivat iloisia, tyytyväisiä ja vieraanvaraisia. - Teimme paljon kotikäyntejä, pappi antoi ehtoollista. Jonkin verran oli myös kasteita ja aikuisia rippikoululaisia, Aino muistelee. Elisan mieleen jäi mies, joka oli saanut ehtoollisen edellisen kerran Suomessa rippikoulussa.

Kaikkiaan näitä hoitomatkoja tehtiin lähes 20 vuoden ajan, vuodesta 1999 korona-aikaan saakka. Yhteensä matkoja tuli lähes 40. Olosuhteiden muuttuessa matkat aikanaan päättyivät. Suuri muutos oli myös kielen vaihtuminen venäjäksi. Elintaso nousi vuosien mittaan. Eläkeläisten asema parani, kun eläkkeet saatiin maksuun.

Mistä tuli into ja voima jatkaa työtä yli 20 vuotta? Ainon ja Elisan mukaan ihmisten kohtaaminen antoi voimia: - Olimme Hietamäessä odotettuja vieraita. Vaikka varsinaisen hoitotyön tarve väheni, oli kotikäynneille edelleen suuri tarve. Halusimme keskittyä diakoniatyöhön: auttaa ja kulkea lähimmäisemme rinnalla. Se oli meidän osamme.

Venäjän politiikan muutos ei ole vaikuttanut Hietamäen seinäjokisiin ystäviin. Kaikille avoin Inkeri-piiri kokoontuu edelleen säännöllisesti. Vaikka vierailuja ei nyt voida tehdä, niin piirissä kuulee sentään uutisia Inkerin kirkosta. Sydämissä kytee kaipaus vielä kerran päästä käymään Hietamäellä: ystäviä on ikävä.

Hauskoja muistoja ystävyysseurakuntatyöstä riitti vielä toukokuisessa kahvipöydässäkin Merjan haastattelun jälkeen.

Hyvän sadon houkutus

Piispa Matti Repo

Eräs mies väkijoukosta sanoi Jeesukselle: »Opettaja, käske veljeäni jakamaan perintö minun kanssani.» Jeesus vastasi: »Hyvä mies, onko minut muka nimitetty

teidän tuomariksenne tai pesänselvittäjäksenne?» Sitten hän jatkoi: »Varokaa ja välttää kaikenlaista ahneutta. Ihmisen elämä ei riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi paljonkin.»

Jeesus esitti heille vielä vertauksen: »Erään rikkaan miehen maa tuotti hyvin. Hän mietti mielessään: 'Minulla ei ole paikkaa, johon kokoaisin satoni. Mitähän minun pitäisi tehdä?' Hän päätti: 'Näin minä teen: Puran nykyiset varastorakennukset ja rakennan tilalle suuremmat. Kokoan niihin kaiken viljani ja koko muun omaisuuteni. Sitten sanon itselleni: Sinulla on paljon omaisuutta, ja siitä riittää vuosikausiksi. Ota rennosti, syö, juo ja pidä hauskaa.' Silloin Jumala sanoi hänelle: 'Typerys! Tänä yönä menetät henkesi. Kuka saa kaiken, mitä olet itsellesi koonnut?' Näin käy sen, joka kerää rikkauksia itselleen eikä Jumalan luokse.»

Luukas 12:13–21, Piipliaseuran uuden käännöksen mukaan

Edellä esitetty evankeliuminkäännös on koekäytössä ja saattoi joiltain kohdin kuulostaa vieraalta. Mutta sanoma oli epäilemättä tuttu: maallisia rikkauksia koaamalla ei voi saada elämäänsä turvaa. Aarteet on koottava Jumalan luokse taivaan valtakuntaan.

Omaisuus tuo vain rajallista iloa

Tämä sanoma on ihmiselle yleensä itsestään selvä. Sen tekee meille vastaansanomattomalla tavalla kirkkaaksi se totuus, että kukaan ei elä ikuisesti, vaan kerran päättyvät kaikkien päivät. Käärinlii-

noissa ei ole taskuja, sanotaan. Mitään ei voi ottaa mukaan rajan tuolle puolen, vaan arkkuun puetaan ihminen yksinkertaiseen asuun. Muinaisaikaisissa hautajaisissa saattoi olla toisin. Suomessakin ovat arkeologit löytäneet vainajan jäänteiden joukosta arvoesineitä, tai vain käyttöesineitä. Sellaisista ajateltiin olevan hyötyä kuolleiden valtakunnassa. Rikkaita ja maan mahtavia on maailman sivu haudattu myös mahtinsa merkkien kanssa, joko niin, että hautaan mukaan laitetaan aarteita tai niin, että hautamonumentista itsestään tulee vallan ja rikkauten vertauskuva. Mutta yhtä kaikki - ihmisestä jää ainoastaan muisto, joka sekin haalistuu, kun kukaan ei sitä enää muista.

Tämä on ihmisille hyvin tuttua, eikä meitä ehkä säväytä, millä sanalla raamatunkäännöksessä Jeesus puhuttelee ihmistä, joka ei ota sitä huomioon. Agricola antoi Jeesuksen lausua ”Sinä tomppeli”. Vuoden 1776 Bibliassa Jeesus sanoo ”sinä tyhmä”, vuoden 1938 Raamatussa ”sinä mieletön”, nykyisessä vuoden 1992 Kirkkoraamatussa ”sinä hullu” ja nyt, v. 2020 Uudessa testamentissa ”typerys”. Sukupolvien yli lie-nee tullut selväksi, että onnellisuutta ei ole viisasta yrittää rakentaa omaisuuden varaan.

Mikä on elämämme päämäärä?

Silti me tarvitsemme jotain, minkä varassa voidaan mennä huomiseen tai ensi vuoteen tai lastemme ja lastenlastemme tulevaisuuteen. Kyse ei siis ole siitä, etteikö elämässä tarvita varautumista ja niin ollen myös aina jonkinlaista vaurastumista. Kyse on siitä, mitä ihminen pitää elämänsä päämääränä. Onko se lepo ja huolettomuus omaisuuden varassa vai turvallisuus ja luottamus Jumalan varassa?

Jeesusta puhutellut mies pyysi apua melko tavalisessa ongelmassa. Ehkä hän ei edes ollut mikään rikkauksien tavoittelija, kunhan vain halusi, että tasataan oikeudenmukaisesti isän kodista jäänyt perintö. Siinä saattoi olla kysymys miehen koko toimeentu-

lostaa, jos piti tasata vaikkapa maatila veljen kanssa. Onhan vastaavia tapauksia meidänkin aikanamme ja meidän maassamme. Vanhemmilta jäänyttä perintöä ei jostain syystä saada jaetuksi. Se voi olla vaikkapa maalla sijaitseva lapsuuden koti, jonka kaikki sisarukset haluavat säilyttää vapaa-ajan asuntonaan, mutta kukaan ei halua asua siellä ja pitää siitä huolta. Perinnönjako pysähtyy seuraavaan sukupolveen asti, kunnes ne ovat poistuneet ajan rajan taa, joilla oli paikkaan henkilökohtainen tunneside. Mutta mitä enemmän jakajia, sitä työläämpää on asiasta sopia serkusten kesken. Ymmärrettävää, että evankeliumin mies pyytää Jeesukselta apua, onhan tämä viisaan ja luotettavan opettajan maineessa.

Mutta Jeesus ei ryhdy pesänselvittäjäksi. Hän ei ala veljesten väliseksi tuomariksi. Ei häneltä saada suoranaista neuvoa meidänkään hallituksessamme käynnissä olevaan keskusteluun perintöverosta. Jeesuksella on muuta asiaa: "Varokaa ahneutta!" Tämä kehoitus merkitsee paljon kauaskantoisempaa tulevaisuuteen valmistautumista kuin yhden sukupolven omaisuuden kohtaloa. Hän puhuu jokaisen sukupolven elämän kokonaissuunnasta. Mitä jättävät isät ja äidit perinnöksi lapsilleen, omaisuuttako vai jotain tärkeämpää? Onnellinen se, jonka ei tarvitse viimeisenä päivänään kuulla Jumalan sanovan "sinä tomppeli" kaiken sen omaisuuden keskellä, jota on onnistunut kokoamaan.

Ihminen ei voi itse taata tulevaisuuttaan

Ei voinut Jeesuksen kertomuksen rikas mies taata tulevaisuuttaan, vaikka hyvä sato sai hänen varastonsa täyteen. Se kuitenkin houkutteli hänet kuvittelemaan, että tästä se onnellinen elämä lopulta alkaa. Hänen peltonsa hyvä sato oli kuitenkin riippuvainen monesta tekijästä, jotka eivät olleet kiinni yksin hänen omasta työstään, saati rikkaudestaan. Se oli riippuvainen säästä ja muista ihmisen vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevista asioista, sateesta ja paisteesta sekä heinäsiirkojen poissaolosta. Niiltä osin hänen

onnensa oli vain sattumaa ja elämän onnenkauppaa, joka voisi olla poissa jo seuraavana vuonna. Jos katoavuodet toistuvat, hänenkin varastonsa tyhjenevät. Samoin voi käydä muissakin elinkeinoissa.

Ihminen voi monista vaivalloisista yrityksistään huolimatta joutua taloudellisiin vaikeuksiin. Parhaillaan on maassamme paljon työttömyyttä, osattomuutta ja varattomuutta, eikä niistä voi syyttää yksin asianomaisia itseään. Ei pienituloisuus tavallisesti ole mikään oma valinta tai laiskuuden tulos. Elämässä voi olla vastoinkäymisiä, sairautta ja onnettomuuksia. Eivätkä ole lähtömahdollisuudetkaan kaikilla samat. Joillakin on jo perustalla perittyä omaisuutta. Ehkä sellaisesta oli kyse myös Jeesuksen luo tulleen miehen toiveessa saada perintö veljensä kanssa sovussa jaetuksi.

Kerätään rikkaudet Jumalan luo

Osaammeko me rakentaa elämämme sillä tavoin, että sukupolvi toisensa jälkeen ei mene samaan ansaan ja yritä tulla onnelliseksi rikkauksilla? Osaammeko olla sellaisia Jumalan rakkauden ja huolenpidon todistajia, että elämässä sukupolvesta toiseen kestävämmät asiat näyttäytyvät tärkeinä myös omalle sukupolvelle? Jos olemme perineet uskon Jumalaan, oppineet kotona rukoilemaan, kuulemaan sanaa ja käymään kirkossa, tai osallistumaan seurakunnan toimintaan, osaammeko välittää sen lapsillemme ja edelleen lapsenlapsillemme?

Elämää ei tule elää itsekkyydessä, vaan se tulee kokonaisuudessaan nähdä valmistautumisena Jumalan valtakunnan koittamiseen. Kristuksen seuraajien tehtävänä on käyttää saamiaan lahjoja lähimmäisen hyväksi niin, että mahdollisimman moni voisi kerätä rikkauksia Jumalan luo.

Artikkeli pohjautuu Tampereen piispan Elyn kesäjuhlilla 7.6.2026 pitämään saarnaan.

Taustan kuva viljapellosta: Kosti Kallio

"PUHDASTA VETTÄ" - ELYn kesäjuhlat Ikaalisissa 5.–7.6.2026

Ikaalisten kauniiseen, perinteikkääseen puukirkkoon kokoontui seurakuntalaisia ja juhluvieraita viikonlopun tilaisuuksin vaihdellen noin viidestä-kymmenestä noin kah-teensataan. Useampi sata lisää lienee seurannut tuolloin alkanutta ohjelman striimausta netistä.

Erja Kuhalampi

Kuvat: Janne Vuorela

Elyn vuoden 2026 kesäjuhlat käynnistyivät leppeänä perjantaisena kesäiltana, lähetyspappi **Oiva Huja-sen** Ikaalisten kirkossa toimittamalla viikkomessulla. Lauantaiaamun lauluhetkeä seurasi varsinainen avajaisjuhla. Ikaalisten kirkkoherra **Juha Aila** kertoi tervetuloivotuksessaan Ikaalisten historiasta vesien äärellä ja toivoi, että samoin kuin päivän sadesää kasteli kuivan maan, juhlaväki saisi elävää vettä sielulle. Tarton perhekeskuksen **Lea Saar** ja syksyllä Kambodžaan vastaaviin tehtäviin puolisonsa **Teron** kanssa siirtyvä **Pia Ruotsala** kertoivat Elyn työstä Virossa, jossa erityisesti tuetaan perhetyötä ja on käynnistetty ekumeenisena yhteistyönä perheneuvonnan koulutus.

Avajaisjuhlan ohjelman alkupuolelle löi leimansa runsas, paikallissävyinen musiikkiohjelma, jossa kuultiin Hannelen laulajia Hämeenkyröstä ja Trio **Kärkkäistä**, jossa veljekset **Elias**, **Linus** ja **Aarni** esittivät taidokasta instrumentaalimusiikkia. **Kauno Perkiömäki**, joka vastasi myös juhlien musiikkiesiintyjien hankinnasta, toimi tovereineen esilaulajina.

Parituntisen lounastauon aikana kolmisenkymmentä paikalla ollutta seurakuntien edustajaa kokoontui kuulemaan Elyn lähetysuutisia ja kommentoimaan niitä. Iltapäivän ohjelma alkoi raamattuopetuksella. Ensimmäisen puheenvuoron käyttänyt Kansan Raamattuseuran eläkkeelle siirtynyt toiminnanjohtaja **Ulla Saunaluoma** seurasi vesiteeman esiintymistä Raamatussa luomishetkestä Ilmestyskirjan taivauskuvaukseen saakka. Toisena puhunut Viron kirkon lähetyskeskuksen johtaja **Esa Luukkala** käsitteli kertomusta Jeesuksen ja samarialaisen naisen kohtaamisesta Sykarin kaivolla. Yhteislauluja johti ja säesti juhlien House Band.

Ohjelma jatkui tiiviisti kolmena kanavana, jotka käsitelivät Viron lapsi- ja nuorisotyötä Elyn lähettien **Tit-ta Hämäläisen**, **Samuel Reinaron** ja Tero Ruotsalan johdolla, mission nykytilaa lähetysjohtaja **Joona Toivosen** ja lähetti **Tuula Kososen** opastuksella ja Elyn lähettäjätöimintää johtotehtävissämme toimivien **Satu Kivisaaren** ja **Jani Latva-Nikkolan** seurassa. Suosiota sai myös spontaani kahvikuppikana, jossa juhlaväen keskeltä löytyneet keskustelukumppanit viipyivät kahvipöydissä.

Iltapäivän ohjelmassa olivat vielä yleisradion talentamat Siionin Kannel -seurat, puhujina Elyn

Kanavista suosituin oli Satu Kivisaaren ja Jani Latva-Nikkolan kumppaneiden kanssa vetämä Elyn lähettäjätoimintaa käsittelevä tilaisuus. Muiden kanavien kesken juhlaväki jakautui melko tasaisesti.

Titta Hämäläinen kertoi kanavassaan työstään Virossa lapsityön kouluttajana. Haasteita riittää, koska kirkolla ei ole lainkaan palkattuja lapsityön tekijöitä, vaan kaikki perustuu vapaaehtoistoimintaan.

Ikaalisten juhlien runsaan musiikkiannin helmiin kuuluivat Aino Ojakoski-Mattilan ja Kimmo Mattilan kirkossa lauantain lounastauolla esittämät Konsta Jylhän musiikkia.

edellinen ja nykyinen hallituksen puheenjohtaja, **Pekka Kiviranta** ja Jani Latva-Nikkola sekä Tampereen hiippakunnan hiippakuntadekaani **Terhi Törmä**. Yhteislaulua johti ja lauluja myös esitti lauluyhtye Viljava Ylöjärven kanttori **Heidi Olkinuoran** johdolla. Tilaisuuden juonsi Elyn lähettäjätoiminnan johtaja Satu Kivisaari. Muita eri tilaisuuksien juontajia olivat Viron lähetti Oiva Hujanen sekä Elyn toiminnanjohtaja **Antero Rasilainen**. Juhlien äänentoistosta vastasi Tero Ruotsala.

Iltapäättyi Joonas Toivasen toimittamaan iltamessuun, jossa kanttori **Anna Aila** ohjasi yhteislaulua sekä **Marjo Kotirannan** ja **Mikko Ohra-ahon** muodostaman yhtyeen, M&M:n folk-gospel -henkiseen konserttiin.

Sunnuntaiaamukin alkoi musiikilla, yhteislauluhetkellä Samuel Reinarin ja Housebandin johdolla. Jumalanpalvelus oli Tampereen piispan, **Matti Revon**, toimittama piispanmessu, jossa hän myös saarnasi. Juhlan kohokohtia oli samoin piispan johdolla toimitettu lähetystyöntekijäpariskunta Pia ja Tero Ruotsalan siunaaminen lähetystyöhön Kambodžassa. Oman kohottavan sävynsä erityisesti ehtoolliseen toivat ikaalislaisen Waloo-kvartetin laulut sen aikana. Kanttorina palveli **Anna-Maria Yrjänä**.

Ensi vuoden Evankelisia kesäjuhlia vietetään Vantaalla 11.-13.6.2027, josta merkiksi Ikaalisten seurakunnan edustaja luovutti viestikapulana toimivan pesäpallomailan Vantaan seurakuntien edustajalle iltapäivän päätösjuhlassa. Sitten vuoden 2026 Evankeliset kesäjuhlat oli seurakuntakodissa odottavia kakkukahveja vailla juhlistu, ja ystävät ja tuttavat siunasi toisiaan kotimatalle, jo seuraavaa yhteistä tapaamista odottaen.

Eyläiseen tapaan täysin rinnoin laulettuja yhteislauluja vetivät useat eri kokoonpanot, tässä House Bandin Tero Ruotsala, Kimmo Niskala ja Samuel Reinaru.

Piispa Matti Repo toimitti liturgian ja saarnasi sunnuntain messussa. Hänen kanssaan ehtoollista jakoivat pastorit Ulla Latomäki, Joona Toivanen ja Antero Rasilainen.

Merja Kramsu eläkkeelle 1.8.2026

Kesäjuhlien päätöstapahtuma oli lähes kolmekymmentä vuotta Inkerin kirkon piispan ulkoasiain hoitajana toimineen Merja Kramsun eläkejuhla. Antero Rasilainen haastatteli Merjaa hänen aikanaan Keniassa alkaneen lähetysuransa vaiheista ja erityisesti työstä ja elämästä Venäjällä. Merja sai Elyltä läksiäislahjan, ja työtoverit kukittivat hänet sekä esittivät hänelle Pekka Simojoen laulun ”Kaksi tavallista kättä”. Hartauspuheessaan Merja muisteli Venäjän läheteille usein esitettyä kysymystä: Eikö pelota? Hän kertoi vastanneensa, että Jumalaa hän kyllä pelkää, mutta Jumala on taas turva muita pelon aiheita vastaan. Kristus ruokoilee seurakunnan puolesta ja vie sen perille. Ely kiittää taitavaa ja uskollista lähetystyöntekijäänsä ja toivottaa siunattuja eläkepäiviä!

Sydämellinen kiitos kesäjuhlilta! Evangeliset kesäjuhlat Ikaalisissa 5.–7.6.2026

Kiitämme lämpimästi Ikaalisten seurakuntaa, kesäjuhlien toimikuntaa sekä muita yhteistyötahoja hyvästä yhteistyöstä.
Suuri kiitos kuuluu myös talkoolaisille, jotka palvelivat juhlakansaa pyyteettömästi.
Kiitämme lämpimästi puhujavieraita, monipuolisesta musiikista vastanneita esiintyjiä sekä jokaista juhlavierasta.
Kiitos, että tulitte ja teitte juhlasta iloisen ja lämpimän.

*”Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä
elämän veden lähteestä.” (Ilm. 21:6)*

Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry:n puolesta, Joona Toivanen ja Antero Rasilainen

Ilo yhteydestä – Kambodžan ja Suomen välinen silta kirkon perheneuvonnassa

Pia Ruotsala

Kambodžalaiset ja suomalaiset perheneuvojat iloitsivat yhdessä 25.5. kaksivuotisen työnohjausprosessin päättäjaisissä ja loppuarvioinnissa.

Kambodžan kirkko kutsui vuonna 2020 lähetystyöntekijän, pastori ja terapeutti Pia Ruotsalan kouluttamaan kirkon ensimmäiset perheneuvojat. Maassa tuntuu edelleen Pol Potin vuosien 1975-1979 hirmuhallinnon kansanmurhan väestölle tuottama trauma. Koulutuksen tavoitteena oli rakentaa kirkkoon osaamista, jonka avulla tukea pareja, perheitä ja työntekijöitä osana yhteisön post-traumaattista kasvua ja kirkon missiota. Ensimmäiset 12 kirkon perheneuvojaa valmistuivat kesällä 2023.

Ruotsala kutsui koulutuksen tueksi suomalaisia kouluttajakollegoita, joista muodostettiin kirkon perheneuvonnan ohjaustyöryhmä. Ryhmään kuuluvat hänen lisäkseen psykoterapeutti-kouluttajat **Anne Anttonen, Janne Hassinen** ja **Aku Kaura**.

Kiitos Suomen kirkolle

Suomen Kirkkohallitus on jo vuosia tukenut Ruotsalan perheneuvonnan koulutustyötä. Vuonna 2023 myös seurakuntien perheneuvonnan keskuskeskukset antoivat työaikaa työnohjaajilleen kambodžalaisten kollegoiden tukemiseen.

Kuvat 25.5. työnohjausprosessin päätöksestä, jonka lopuksi piispa Sreyliak siunasi työnohjaajat ja -ohjattavat.

Ruotsala rakensi työnohjausverkoston ja järjesti työnohjaajille säännöllisiä tapaamisia, joissa syvennettiin ymmärrystä kambodžalaisesta kulttuurista, kirkon toimintaympäristöstä ja perheneuvojen työstä. Näin syntyi ainutlaatuinen Suomi–Kambodža -yhteistyö.

Työnohjauksissa käsiteltiin asiakastyöhön, ammatilliseen kasvuun ja omaan jaksamiseen liittyviä teemoja: haastavia asiakastilanteita, työntekijän tunnereaktioita, työn ja yksityiselämän rajoja, sotatrauman vaikutuksia, yhteiskunnallisen epävakauden herättämiä pelkoja, valtaa sekä hengellisiä kysymyksiä.

Kambodžalaisten kokemus: ”Joku kulkee rinnallani”

Useat perheneuvojat kertoivat lähteneensä prosessiin epävarmoina omasta osaamisestaan ja kaivanneensa tukea haastavien asiakastilanteiden käsittelyyn. Vähitellen työnohjaus auttoi rakentamaan ammatillista identiteettiä, vahvistamaan itseluottamusta ja löytämään oman tavan toimia perheneuvojana.

Työnohjaus koettiin turvalliseksi paikaksi, jossa sai tulla kuulluksi, jakaa keskeneräisyyttään ja pohtia avoimesti sekä työhön että omaan elämään liittyviä kysymyksiä. Moni kertoi oppineensa luottamaan asiakkaiden omiin voimavaroihin sekä siihen, ettei auttajan tarvitse ratkaista ongelmia toisen puolesta. Yksi arvioinnissa toistunut teema oli kokemus yhteydestä. *”Opin, etten ole yksin vaikeiden asiakastilanteiden kanssa. Joku kulkee rinnallani.”* Kasvettiin kollegoina yhdessä, yli kulttuurirajojen.

Lähetystyö on yhdessä oppimista

Kambodžalaisten lisäksi myös suomalaiset perheneuvojat kokivat osaamisensa vahvistuneen – kaikki oppivat toisiltaan aidosti kohdaten ja yhdessä kasvaen. Perheneuvonnan koulutuksen ja työnohjauksen kautta Kambodžan kasvavaan kirkkoon on syntynyt ensimmäinen sukupolvi perheneuvoja, joista kasvaa myös tulevaisuuden kouluttajia ja työnohjaajia.

Kambodžan kirkon perheneuvonnan rakentaminen on ollut Ruotsalalle pitkäjänteinen prosessi. Koulutuksen, työnohjauksen ja kansainvälisten kumppanuuksien avulla on syntynyt paikallista osaamista, joka kantaa eteenpäin. Juuri tämä on lähetystyön tavoite: vahvistaa paikallista kirkkoa palvelemaan omia ihmisiään omassa toimintaympäristössään. Kun auttaja saa itse tulla nähdyksi ja kannatelluksi, hän pystyy välittämään samaa eteenpäin ihmisille, joita kohtaa työssään.

Yhteys kantaa

Työnohjausprosessin päätöstapaamisessa ilo, kiitollisuus ja haikeus kulkivat rinnakkain. Samalla katsottiin eteenpäin. Uusi perheneuvopakoulutus on käynnisty-

Janne Hassinen.

nyt, ja Elyn kautta on aika tukea seuraavaa sukupolvea ja käynnistää uudet työnohaukset.

Lähetystyö näyttäytyy tässä yhteistyössä ennen kaikkea sillan rakentamisena. Se on yhteyttä yli kieli-, kulttuuri- ja maarajojen sekä yhteistä kasvua Kristuksen seurajina. Päätöstapaamisen lopuksi suomalaiset ja kambodžalaiset osanottajat lausuvat yhdessä sanat, joista tuli koko prosessin tunnuslause: *”Sinä et ole yksin. Minä en ole yksin. Me emme ole yksin. Me pystymme tähän.”*

Kun yksi saa tukea, hän voi tukea seuraavaa. Kun yksi löytää toivon, hän voi välittää sitä eteenpäin. Näin yhteys kantaa yli rajojen ja rakentaa rauhaa, turvaa ja toivoa sinne, missä niitä eniten tarvitaan.

Yhteinen matka vaikeiden kysymysten äärellä

Pastori, traumapsykoterapeutti, työnohjaaja ja perheneuvoja Janne Hassinen on tehnyt pitkän uran kirkon lähetystyön, perheneuvonnan ja psykoterapian parissa. Nykyisin hän toimii yrittäjänä psykoterapeutina sekä vapaaehtoisena kouluttaja-työnohjaajana Kambodžan kirkon perheneuvojille.

Kaksivuotinen työnohjausprosessi kambodžalaisten perheneuvojen kanssa on ollut hänelle merkityksellinen kokemus kansainvälisestä yhteistyöstä ja yhteisestä oppimisesta: *”Eri kulttuureissa elävät ihmiset voivat kohdata toisensa ammatillisesti monenlaisten, vaikeidenkin elämän kysymysten äärellä. Prosessi edellyttää molempien sitoutuneisuutta yhteiseen onnistumiseen.”*

Hassinen näkee työn osana maailmanlaajaa kirkkoa, jossa osaamista ja vastuuta jaetaan yli rajojen: *”Oman paikan ja tehtävän löytäminen on myös hengellinen matka. Kun pääsemme yhteyteen toisten, erilaisten ja paljon kärsineiden kanssa, olemme tekemässä rauhantyötä. Siihen meitä kaikkia Kristus kutsuu.”* Hänen mukaansa Kambodžan perheneuvojen työnohjaus osoittaa, kuinka ammatillinen osaaminen, luottamus ja kristittyjen välinen yhteys voivat vahvistaa kirkon palvelutyötä ja tuoda toivoa ihmisten arkeen.

Pia Ruotsala jatkaa perheneuvontatyötä Kambodžassa Elyn lähettinä elokuusta alkaen.

LÄHDE, JOKA KUMPUAA IKUISEEN ELÄMÄÄN

Esa Luukkala/EK

4 Mutta [Jeesuksen] oli kuljettava Samarian kautta. 5 Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille. 6 Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki.

7 Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda". 8 Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan. 9 Niin Samarian nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa.

10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä." 11 Nainen sanoi hänelle: "Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? 12 Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?" 13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, 14 mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään". 15 Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa".

16 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne". 17 Nainen vastasi ja sanoi: "Ei minulla ole miestä". Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sinä sanoit: 'Ei minulla ole miestä', 18 sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä sanoit totuuden." ---

25 Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki". 26 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen se, minä, joka puhun sinun kansasi". Joh 4:4-26

Olen Äksin seurakunnan kirkkoherra, mutta vastaan pappina myös kahdesta naapuriseurakunnasta. Suomalaisesta voi tuntua oudolta, että yksi pappi palvelee kolmea seurakuntaa. Virossa tämä on kuitenkin tavallista, yksikin kollegani palveli pitkään seitsemää seurakuntaa samanaikaisesti. Tällaisen tilanteen keskellä, jossa työtä ja haasteita riittää, on tärkeää keskittyä olennaiseen.

Amerikassa tutkittiin muutama vuosi sitten, mikä ratkaisee, tuleeko ensimmäistä kertaa kirkkoon saapuva ihminen sinne uudestaan. Tulokset osoittivat, että ensimmäiset seitsemän minuuttia ovat tärkeimmät. Ratkaisevaa eivät ole papin puheet, vaan kokeeko kävijä, että siellä on joku, joka kohtaa hänet aidosti ihmisenä. Se, mitä ihminen eniten kaipaa, on toista ihmistä vierellensä, ihmistä, joka näkee hänet ja kohtaa hänet.

Raamatun tekstissämme tapahtuu juuri tämä: Jeesus aidosti kohtaa elämän runteleman ja toisten hyväksikäyttämän ihmisen ja vastaa siihen syvään kaipaukseen, joka jokaisella sisimmässään on.

Syntiinlankeemuksen merkittävimpiin vaikutuksiin kuuluu, että ihminen etsii ulkonaisista asioista tyydytystä sydämensä syvään kaipaukseen - joka on pohjimmiltaan jumalkaipuuta. Kun Jeesus keskustelee Sykarin kaivolla kohtaamansa naisen kanssa, tämä ulkonaisista asioista tyydytystä etsinyt ihminen saa vastaanottaen elämänsä Jumalan lahjan - Jeesuksen Kristuksen. Kristus on vastaus siihen kaipuuseen, joka jokaisella ihmisellä on sydämessään.

Mikä Samaria?

Kertomuksen ymmärtämiseksi on tärkeää tietää hie-
man samarialaisten historiasta. Tekstissä sanotaan, että Jeesus oli matkalla Galileaan, siis pohjoiseen. Juudeassa etelän ja pohjoisen välissä oli Samaria, jossa asuivat samarialaiset. Juutalaiset kutsuivat heitä likaisiksi sioiksi ja välttivät kaikkea kontaktia heidän kanssaan. Samarialaisten historia ulottuu vuoteen 722 eKr, jolloin Assyrian joukot tulivat Israeliin ja veivät väestöä pakkosiirtolaisuuteen. Tilalle tuotiin vieraiden kansojen edustajia, jotka sitten sekottuivat alueelle jääneiden kanssa ja omaksuivat joitakin juutalaisten tapoja.

Suihkulähde autuuksien vuoren kirkon puutarhassa. Kuva: Kosti Kallio

Juutalaiset eivät koskaan menneet Samarian läpi kulkiessaan etelästä Galileaan, mutta Jeesus meni. Alkukielessä käytetään ilmaisua, joka puhuu "jumalallisesta pakosta." Jeesuksella oli siis aivan kuin pakottava tarve mennä Samarian kautta, ilmeisesti juuri siksi että hänen piti kohdata tuo nainen, joka tuli Sykarin kylän kaivolle vettä hakemaan.

Kristus tuli ihmiseksi kohtaamaan meitä

Ensimmäinen asia, jonka Jeesus sanoo naiselle on: "Anna minulle juoda." Jeesus oli Jumalan Poika, mutta hän oli myös tavallinen ihminen, ja matkan jälkeen hän oli väsynyt ja janoissaan - aivan kuten kuka tahansa meistä olisi vastaavassa tilanteessa. Kristinuskon ytimessä on sanoma inkarnaatiosta, eli siitä että Jumala tuli ihmiseksi - todelliseksi ihmiseksi. Maailman toisiin uskontoihin ja opetuksiin verrattuna kristinuskon on hyvin maanläheistä. Se liittyy oikeisiin, tavallisiin ihmisiin ja koskee heitä.

Kun Jeesus pyytää naiselta juoda, tämän ennakoiluolut heräävät: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Juomalla naisen astiasta Jeesus olisi juutalaisen käsityksen mukaan saastuttanut itsensä. Tätä Jeesus ei pelkää. Hän tuli maailmaan juuri sitä varten, että ottaisi päällensä kaiken sen lian ja saastan joka meis-

sä synnin tähden on. Hän ei tuomitse vaan sanoo: "Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi." Sama "jumalallinen pakko", joka vei Jeesuksen Samarian Sykariin, toi hänet maailmaan ihmiseksi ja ristille, jotta hän voisi sovittaa ja maksaa meidän syntivelkamme.

Epätäydelliset rakkaudet - ja täydellinen

Jeesus vastaa naiselle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä."

Tässä on lähetystyötä ja evankeliointia ajatellen hyvä oppitunti. Jeesus lähestyy naista käyttäen luonnollisia asioita siltana halutessaan puhua hänelle hengellisistä asioista. Nainen ei heti ymmärrä, ja jonkin aikaa keskustelu pysyy käytännön asioissa.

Virossa on kristillisen historian muistona paljon kirkkorakennuksia, mutta siellä näkyy vahvasti myös neuvostoajan vaikutus, kun sukupolvet kasvoivat ilman kristinuskon perusteita. Elämää opittiin katsomaan materialistisesti, aivan kuin satunnaisten tapahtumien ketjuna, ilman mitään syvempää merkitystä. Mutta jokainen ihminen tietää sisimmässään, että elämällä täytyy sellainen olla. Jos ihminen ei kuule elävästä Jumalasta ja Jeesuksesta, joka avaa tien Ju-

malan yhteyteen, hän etsii vastauksia muualta - itämaisista uskonnoista, noituudesta, tai niistä ulkonaisista asioista, joita maanpäällinen elämä voi tarjota.

Myös nainen, jonka Jeesus kaivolla kohtaa, on ilmeisesti etsinyt vastauksia sydämensä kaipuuseen ulkonaisista asioista. Se käy ilmi, kun Jeesus pyytää häntä kutsumaan paikalle miehensä. Nainen vastaa, ettei hänellä ole miestä, jolloin Jeesus - joka tietää kaiken - sanoo hänelle: "Viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi."

Naisella on siis ollut yhteensä kuusi miestä. Kuusi on Raamatussa ihmiseen liitetty, epätäydellisyyden luku. Nainen on kokenut vain epätäydellistä rakkautta. Kuka on naisen seitsemäs rakastaja? Se on hän joka sanoo: "Minä olen se, minä, joka puhun sinun kansasi." Elämän runtelema, toisten hyväksikäyttämä ja halveksittu nainen löytää rauhan sielulleen Jeesuksessa, joka rakastaa täydellisesti jokaista ihmistä.

"Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään."

Elävän veden lähde nousee ihmisen sisältä, ei ulkoa. Aikamme on ennennäkemättömän hyvinvoinnin aikaa maailman historiassa. Länsimaissa olemme saaneet jo pitkään nauttia hyvästä elintasosta ja mukavuuksista. Siitä huolimatta meillä on paljon henkistä ja sisäistä pahoinvointia. Joka etsii tyydytystä kaipaukseensa ulkonaisista asioista, joutuu koko ajan etsimään lisää. Jeesus antaa meille täydellisen, sisäisen ilon. Henki tulee sydämeemme asumaan, ja silloin meidän ei tarvitse enää etsiä tyydytystä ulkonaisesta, joka on aina epätäydellistä.

Elävä vesi kumpuaa ikuiseen elämään

Elävä vesi viittaa lahjaan, joka annetaan pyhässä kasteessa jokaiselle, joka sen kautta on liitetty Jeesukseen Kristukseen. Raamatun opetuksen mukaan kasteessa Jumala ottaa meidät omiksi lapsikseen, antaa meille synnit anteeksi ja antaa Jeesuksen Hengen asumaan sydämeemme.

Tämä on se lähde, josta Jeesus puhuu, kun hän sanoo: "Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään."

Jos sinut on kasteessa otettu Jumalan lapseksi, niin Jumala on jo antanut sisimpääsi Pyhän Henkensä, oman läsnäolonsa elämääsi. Ruumiisi on Pyhän Hengen temppeli, ja tässä temppelissä Jumala haluaa olla yhteydessä sinuun - syvällä sisäisen ihmisesi ytimessä. Raamatun mukaan Jumalan olemus on elävä yhteys kolmen jumalallisen persoonan välillä - Isän, Pojan ja Pyhän Hengen. Pyhän kasteen kautta jokainen Jumalan lapsi on otettu tuohon yhteyteen, joka Jumala on.

Juuri Jumala etsii ihmistä

Jeesus pyytää naiselta juotavaa. Näin Jumalan Poika, väsyneenä ja janoisena, aidosti kohtaa toisen ihmisen. Raamatussa toistuu ajatus, että juuri Jumala etsii ihmistä eikä päinvastoin. Ihminen kyllä ikävöi ja janoaa, mutta synnin sokaisemana hän etsii tyydytystä kaikkialta muualta kuin Jumalan luota. Jumalan täytyy itse tulla sinne, missä etsivät ihmiset ovat ja ilmoittaa itsensä heille. Kohdattuaan Jeesuksen tuo elämässä kovia kokenut ja toisten halveksima nainen saa lähteä iloisena ja rohkaistuna tulevaisuuteen, joka on toivoa täynnä.

Jokaisella meistä on omat kamppailunsa, ahdistuksensa, taakkansa ja epäonnistumisensa. Ehkä sinäkin kannat häpeää niin kuin kertomuksemme nainen, joka ei uskaltanut tulla hakemaan vettä samanaikaisesti toisten kanssa ja tuli siksi päivän kuumimmalla hetkellä, kun varmasti tiesi, ettei kaivolla ole muita. Oli tilanteesi mikä tahansa, saat tulla Jeesuksen luokse, joka etsii sinua. Hän haluaa antaa sinullekin rauhan ja vapauden, ilon ja toivon.

Esa Luukkala on Viron kirkon lähetyskeskuksen johtaja. Artikkelin on ELY:n kesäjuhlilla 2026 pidetystä Raamattuopetuksesta toimitettu lyhennelmä.

'Laulun lahja käyttöön!'

Laulussa on voima, joka ulottuu syvemmälle kuin vain sanat. Se koskettaa sydäntä, herättää muistoja ja yhdistää ihmisiä toisiinsa.

Yhdessä laulaminen voi vahvistaa yhteisöllisyyttä ja ystävyyssuhteita.

Laulu voi tuoda iloa ja lohtua, se voi auttaa ilmaisemaan tunteita.

Hyvää materiaalia yhteisiin lauluhetkiin löytyy www.laulakanssani.net

Muistisairas ihminen saattaa unohtaa läheistensä nimet tai kadottaa puhekykynsä, mutta tuttu laulu löytyy yhä sydämen kätkeistä. Kun sävel alkaa soida, sanat palaavat, huulet liikkuvat ja ihminen liittyy mukaan laulamaan.

Sukupolvet ennen meitä osasivat laulujen sanat ulkoa. Laulut kulkivat mukana, ilossa ja surussa. Ne lohduttivat, rohkaisivat ja kertoivat tarinoita, jotka siirtyivät sydäimestä sydämeen. Evankeliumi on laulettu monien sydämiin, jatketaan tätä perinnettä.

Rakkain Siionin kanteleen lauluni

Marjatta Kurki

Joka aamu on armo uus, miksi huolta siis kantaa?

Tähän lauluun meidät herättivät aamuisin rippikoulumme johtajat. Toinen heistä oli **Katri Kuusi**, jonka puoliso, rovasti **Ilmari Kuusi**, oli kastanut minut ja kuukautta vanhemman serkkuni marianpäivänä sotavuonna 1943. Hänellä oli tuolloin mukanaan vaimonsa Katri, josta tuli myöhemmin rippikouluopettajani. He jatkoivat vielä matkaansa pikkuserkkuni ristiäisiin samana päivänä. Näin meidät kolme sukulaistyttöä liitettiin Jumalan seurakunnan jäseniksi samana päivänä. Enpä hänelle tästä tiennyt kertoa.

Ravitse meitä armollasi joka aamu, niin saamme iloita elämämme päivistä, kehottaa psalmi 90. Rippikoulu olin odottanut pari vuotta hartaasti. Siellä sain tutustua Raamatun pelastussanomaa ja kristinopin sisältöön, vaikka olin jo lapsesta asti näistä asioista kuullut. Kävin leiririppikoulun Lahden Tuohirannassa, joten syvennyimme parin viikon ajan vain tähän sanomaan, ja sain iloita kaikesta, mitä sain omaksua sisimpääni elämän kalleimmasta asiasta. Laulun 429 ensimmäinen säkeistö tuli varsin tutuksi, kun joka aamu sen kuulimme.

Myöhemmin opettajana ollessani sain kertoa lapsille, mitä armo tarkoittaa. ARMO on Ansiotonta Rakkautta Meidän Osaksemme. Silloin sai vielä koulussakin puhua näistä asioista.

Laulun on kirjoittanut ruotsalainen Lina Sandell, varsin tuottelias ja rakastetuimpia hengellisten laulujen runoilijoita. Hänen elämänsä sisältyi paljon surua ja murhetta, joten moni runo hioutui ahdistusten paineissa ja Jumalan tahdon kyselyssä. Siionin kanteleessa Sandellin lauluja on runsaasti. Niitä löytyy myös virsikirjasta. Virsikirjassa tosin juuri tämän laulun toinen ja kolmas säkeistö on uudistettu eri tavoin kuin Siionin kanteleessa.

Jo laulun ensimmäinen säkeistö kertoo, mitä kaikkea armo pitää sisällään. Meidän ei tarvitse huolehtia edellisten päivien murheista. Saamme aloittaa uuden aamun puhtaalta pöydältä. Jeesus on luvannut antaa voimansa ja rauhansa meille uuden

päivän matkalle sekä kulkea rinnallamme auttaen ja kantaen. Hän lupaa olla kanssamme aina. Yön pimeät varjot väistyvät.

Toinen säkeistö kertoo lisää Jumalan armosta. Erityisesti minua puhuttelee kohta: *Armo taivasta varten kasvattaa*. Tähän liittyy edellä mainitun kurituksen ankaruus, joka ei meitä juurikaan miellytä, mutta on tarpeellista, jotta armo saisi meitä uudistaa ja kantaa taivaaseen. Armo on Jumalan monipuolista rakkautta meitä kohtaan. Se sisältää lujuutta sekä hellää hoitoa.

Kolmas säkeistö vien meidät elämän murheitten ja surujen laaksoon, mutta muistuttaa myös ilon ja riemun hetkistä, joita jokaisen ihmisen elämän vaihei-

Ake-naisten usko ja rohkaus innoittavat

Tuula Kosonen

Kun raamatunkäännöstyö aken kielelle alkoi vuonna 2005, Zöba oli vasta lapsi. Nyt, kaksikymmentä vuotta myöhemmin hän on aikuinen, valmistunut raamattukoulusta ja käännöskomitean uusi jäsen. Hänen uskonsa ja luottamuksensa Jumalaan on rohkaissut minua, samoin kuin muidenkin nuorten naisten, jotka haluavat opiskella raamattua, seurata Jeesusta ja palvella häntä syrjäkylissä. Animistisissa ake-kylissä noudatetaan perinteisiä uskomuksia, eikä naisia rohkaista juuri mihinkään ja jos perhe pystyy lähettämään kouluun vain osan lapsista, valitaan yleensä poika. Kristinusko avaa myös naisille mahdollisuuden opiskeluun ja myöhemmin palvelutehtävään. Ake-seurakunnissa naiset, kuten Zöba ovat osoittautuneet rohkeiksi vastuunkantajiksi. Heidän joukossaan on useita lukutaito-opettajia ja evankelistoja.

siin on sisältynyt. Nyt vanhana saan katsoa taaksepäin elämän kaartani näitä muistellessa. Olen siitä vakuuttunut, että Jumala on kulkenut rinnallani kaikissa vaiheissani, vaikka en sitä olisi silloin huomannut. Kun hän on tähän asti pitänyt huolta lapsestaan, niin saan luottaa siihen, että hän tekee niin elämäni tulevinakin päivinä.

Kuten monessa muussakin kanteleen laulussa, tässäkin päädytään taivaan kirkkauteen, jossa saamme veisata iloiten Herran voitosta. Saamme muistaa, mikä on elämämme päämäärä, minne olemme matkalla. Kohta koittaa jo päivä Herran. Hän yksin tietää, milloin tulee noutamaan omansa luokseen.

Marjatta Kurki on eläkkeellä oleva opettaja ja Ely-aktiivi Kouvolasta.

429 Joka aamu on armo uus

1. Joka aamu on armo uus, / miksi huolta siis kantaa! / Varjot väistyy ja vajavuus, / Jeesus voimansa antaa. / Kiitos Herran, hän auttaa tiellä, / meidän kanssamme nyt ja aina on, / täällä suo Isän suosion, / rauhan luonansa siellä.
2. Herran armo on salaisuus, / pois siis itkusi heitä! / Kurituksenkin ankaruus / johtaa taivaaseen meitä. / Kaikki armoa, minkä antaa, / armo taivasta varten kasvattaa, / armo uskomme uudistaa, / armo taivaaseen kantaa.
3. Joka itkee, hän olkoon kuin / kyynelitä ei oisi. / Joka naurussa hymysuin / kuin ei riemuja voisi. / Kohta koittaa jo päivä Herran, / se on hänellä yksin tiedossaan. / Siksi kiitosta veisaamaan, / hänen voitto on kerran!

Melodia: Oscar Ahnfelt 1876, ruotsalainen säveltäjä ja maallikkosaarnaaja

Teksti: Lina Sandell 1865

Siionin kanteleeseen tulovuosi: 1910

Kohtaamiset vahvistavat molempia

Titta Hämäläinen

Parasta työssäni on ehdottomasti ihmisten kohtaaminen. Erityisesti mieleen ovat jääneet sellaiset kohtaamiset, joissa olen kokenut, että kohtaamisemme on valanut toiseen ihmiseen toivoa ja tulevaisuuden uskoa. Hiljattain on avautunut yhteys erääseen seurakuntaan, jossa pappi työskentelee melko yksin – kuten useimmat Viron kirkon papeista. Hän on vasta hiljattain tullut seurakuntaan, ja olemme hänen ja kahden pyhäkoulun opettajan kanssa alkaneet miettiä seurakunnan lapsityön kehittämistä. Vaikka olemme ehtineet vasta puhua pari kertaa puhelimesta, kuulin helpotusta hänen äänessään, kun hän sanoi: ”No niin, heti lähtevät ajatukset liikkeelle ja tulee ideoita.”

Pyhäkoulun opettajien peruskurssilla oli nainen, joka mietti, osaako hän ollenkaan pitää pyhäkoulua, onko hänestä siihen. Kun olimme puhuneet siitä, mikä on pyhäkoulun olemus ja tavoite, ja kuinka tuntia voisi rakentaa, hän totesi: ”Minähän olen vähän tällä lailla sitä ajatellutkin – taidan minä sittenkin osata.”

Näistä vahvistun itsekin!

Armo luo uutta

Anna Makeev

Osallistuin keväällä kaupunkikierrokseksi kristittyjen naisten kanssa. Sää oli kaunis, naiset innostuneita ja iloisia kävelyä odottaessaan. Yksi seurakunnan naisista tunsu hyvin kotiseutunsa historiaa. Hänellä oli siitä paljon hyvää, mielenkiintoista kerrottavaa. Kahden vanhan sähköpöytäluona hän alkoi esitellä toista niistä neuvostoajan viestintävälineenä ja esitti sarkastisesti, että yksi pöytäluona oli muka erään entisen valtion edustajan petoksen väline. Melkein kaikki alkoivat nauraa, minä en. Juttu jatkui ja tarjosi kuuli-joille lisää huvittavaa.

En pystynyt enää jatkamaan kierroksen mukana. Tunsin, ettei tällainen käytös sovi kristitylle. Minua satutti, että uskovat puhuvat näin julkisesti toisesta, joka on saattanut joskus kulkea väärää tietä – emme tiedä, miten on. Tunnen henkilökohtaisesti tämän ihmisen, joka on ollut rangaistuna vankilassa, mutta tullut siellä uskoon ja löytänyt elävän Jeesuksen. Hän harjoittaa nyt uskoaan ja on tosi kristitty, kirkon aktiivinen vapaaehtoistoimija ja vahva Jumalan sanan tutkija ja tuntija. Hän on saanut Jumalan armosta pelastuksen ja uuden toivon. Miksi me heittäisimme häntä kivillä?

Jumalan armo kohtaa lähimmäisen kautta – kaksi tarinaa

Lea Saar

Olin lapsuudessani kova lukemaan. Koska neuvostoaikana matkustaminen oli rajoitettua, maailmani avartui ja opin tuntemaan ihmisiä paljolti juuri kirjojen kautta. Asuin pienessä kylässä, ja meillä kävi Tartosta kirjastoauto, josta sai lainata kirjoja kotiin.

Kirjastonhoitaja oli erittäin viisas ja ystävällinen, mutta hänen kaltaisiaan ei kylässämme ollut. Kun olin jo ehtinyt palauttaa muutaman lainan, hän alkoi kysellä, mitä pidin lukemistani kirjoista, ja suositteli uusia. Sitten eräänä päivänä hän sanoi, ettei hänellä ole mi-

nulle enää mitään tarjottavaa – bussilastillinen kirjoja oli luettu läpi. Tähän tietenkin kului useita vuosia, ja olen erittäin kiitollinen, että niiden aikana tämä kirjastonhoitaja auttoi kirjojen kautta avartamaan maailmankuvaani ja -ymmärrystäni tavalla, johon omat vanhempani eivät pystyneet.

Kävin maaliskuussa Sambiassa koulutusmatkalla. Opetuksessa käsiteltiin monimutkaisia ihmissuhteita. Koulutuksen lopussa eräs vanha mies sanoi, että heillä vanhemmat siirtävät ihmissuhdeviisautta lapsilleen, ja nyt hänestä tuntui siltä kuin hänen omat vanhempansa olisivat opettaneet häntä. Tätä tunnustusta en unohda!

Elyn lähettäjäien matka Viroon 4.–7.5.2026

Satu Kivisaari

Miltä näyttää kirkon elämä naapurimaassamme Virossa? Toukokuussa 40 Elyn lähettäjää matkusti Viroon tutustumaan kirkon elämään ja Elyn lähetystyöhön paikan päälle. Matkanjohtajana toimi Elyn lähettäjätoiminnan johtaja, **Satu Kivisaari**. Matkan aikana tavattiin lähetystyöntekijöitä, kuultiin heidän työstään sekä vierailtiin niin vuosisatoja vanhoissa keskiaikaisissa kirkkoissa kuin aivan uudessakin kirkossa. Yhteiset kohtaamiset, Viron rikas kirkkohistoria ja paikallisten seurakuntien arki tekivät matkasta mieleenpainuvan kokemuksen.

Kuvien, kuvatekstien ja retkeläisten palautteiden kautta pääset mukaan pienelle kuvamatkalle Viroon.

Retkeläiset ja lähetystyöntekijät yhteiskuvassa Viron kirkon Lähetyskeskuksen edustalla. Vuonna 1996 perustetun Lähetyskeskuksen tehtävänä on tukea seurakuntien evankelioimis- ja lähetystyötä, kouluttaa vapaaehtoisia sekä vahvistaa seurakuntaelämää eri puolilla Viroa.

Elyn lähetti **Oiva Hujasen** opastamana retkeläiset kulkivat Tallinnan vanhankaupungin mukulakivikaduilla ja tutustuivat yhteen Euroopan parhaiten säilyneistä keskiaikaisista kaupunkikeskuksista.

Elyn lähetti **Titta Hämäläinen** kertoi Roots-Mihklin kirkon historiasta ja toiminnasta. Kirkko on vironruotsalaisen seurakunnan pääkirkko.

Vuonna 1747 valmistunut Elisabetin kirkko Pärnussa on yksi Viron merkittävimmistä barokkikirkoista. Iltamessussa lauloi **Paavo Kujala**, ja Siionin kanteleen laulut säesti **Sinikka Pekkanen**.

Kullamaan kirkko on yli 700 vuotta vanha ja kertoo Viron pitkästä kristillisestä historiasta. Se on yksi Länsi-Viron merkittävistä keskiaikaisista maaseutukirkoista, jossa jumalanpalveluksia on vietetty sukupolvesta toiseen jo satojen vuosien ajan.

Sauen historiallisessa kartanossa matkalaiset kuulivat kartanon vaiheista isännän kertomana ja nauttivat Elyn tukeman kansallisen työntekijän, **Anna Makeevan** lauluesityksestä.

Viron kommunismin uhrien muistomerkillä käynti oli hyvin vaikuttava monen matkalaisen mielestä. Muistomerkki on omistettu kaikille niille, jotka joutuivat Neuvostoliiton kommunistisen hallinnon terrorin uhreiksi vuosina 1940-1991 – murhatuille, vangituille tai karkotetuille. Muistomerkkin juurella, aamuauringon paistaessa, Elyn lähetystyöntekijä **Pia Ruotsala** piti ryhmälle aamuhartauden.

Vuonna 2024 käyttöön vihitty Mustamäen Maarja Magdaleena kirkko palvelee Tallinnan nopeasti kasvavan Mustamäen kaupunginosan seurakuntaa. Kirkkoherra **Tiina Klement** kertoi Jumalan johduksesta kirkon syntymisen eri vaiheissa.

(2 kuvaa) Mikkelin keskiaikainen kirkko rakennettiin 1200-luvun lopulla, ja se kuuluu Viron vanhimpiin kirkkoihin. Vierailun yhteydessä Elyn lähetti, kirkkoherra **Kari Tynkkynen** kertoi seurakunnan toiminnasta.

Mitä jäi matkalta mieleen?

Kiitos nousee päällimmäiseksi Viron matkasta. Olen kuin ensirakkauden kokenut Virossa, lähetystyöstä, rukouksesta ja ilosta, millä lähetystyöntekijät tekevät työtään. Vaikka kaikki ei ole niin hyvin kuin täällä, uskotaan Jumalan tekevän suuria, minäkin uskon. Rukous liikuttaa Jumalan kättä. Sitä tarvitsemme kaikki. Siunaan lähetystyöntekijöiden työtä ja heidän unelmiaan evankeliumin eteenpäin viemiseksi. Kiitos myös Jumalalle varjeluksesta matkallamme ja hyvästä kämppiksestä!

Terttu Ala-Heikkilä Alavudelta

Kirkkovierailut olivat antoisia, uusista vanhoihin rakennuksiin - historiaa kaikissa kohteissa. Tallinnan muistomerkki oli tosi vaikuttava! Pienet seurakunnat pitävät yllä suuria rakennuksia.

Lähetien tarinat olivat innostavia ja lähetit "paloivat" työstään. Paljon saatiin uusia ajatuksia! Reissussa ei kokenut ulkopuolisuuksia, vaikka ei ketään aikaisemmin tuntenutkaan.

Tarja Oja-Viirret Oulusta ja Kirsti Mäkinen Tampereelta

Vaikuttava kokemus oli vieraillla Viron kommunismin uhrien muistomerkillä. Kristinuskon väkivaltainen tukahduttaminen vaikuttaa edelleen Viron kirkon elämään. Kiitos Herralle, että Suomessa on saatu ja saadaan elää ja uskoa vapaina! Virossa on suuri tarve lähetystyölle. Kristinuskon tunteminen on siellä vähäistä, ja varoja on kirkolla vähän. Tarvitaan lisää lähettejä ja lähettäjiä. Näimme viisi upeaa kirkkoa, jotka todistavat kristinuskon syvistä juurista Virossa. Kunnioitus lähetystyötä ja lähettejä kohtaan kantoi matkalla.

Raija Uusi-Hakimo ja Laila Rintala Ähtäristä

Tapasimme matkalla lähettejämme ja vierailimme mm. Viron kommunismin uhrien vaikuttavalla muistomerkillä. Viron kirkon lähetyskeskuksessa saimme kuulla tämänhetkisestä Viron kirkon tilanteesta. Surullista oli kuulla, että kirkon jäsenmäärä laskee edelleen. Koin voimakkaasti, että Virossa tarvitaan lähetystyön panosta edelleen.

Pärnusta käsin vierailimme kirkkoherra Kari Tynkkynen seurakunnissa. Mikkelin vanha kirkko oli saanut uuden katon. Kirkko on nyt hyvässä kunnossa. Saamme rukoilla, että se kokoaisi laajalti ihmisiä kattonsa alle. Seurakuntalaiset tarjosivat meille maukaan keiton. Kotimatalla vierailimme Kullamaan seurakunnassa. Jyhkeä, 1200-luvulla rakennettu kirkko oli sekin hyvässä kunnossa. Kirkkoja ei lämmitetä, joten siellä oli 8 astetta lämmintä.

Kari kertoi pitävänsä talvella seitsemää villapaitaa päällekkäin!

Lähetimme on tehnyt hyvää työtä yhdessä paikallisten työntekijöiden kanssa. Herra siunatkoon Viron kirkkoa ja antakoon sille herätyksen ajan!

Kosti Kallio, Hyvinkää

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Elokuussa

La 1.8. Hamina, Johanneksen kirkko ja kirkkopuisto (Raatihuoneentori 10), klo 10-18 Rauhan ja toivon tapahtuma, mukana edustajia eri järjestöistä, alustuksia, kohtaamisia, ohjelmaa kaiken ikäisille, Elystä mukana Antero Rasilainen.

Su 2.8. Helsinki, Laajaranta (Humalniementie 15, 00840 Hki), klo 18 Kesäilta Laajarannassa, ohjelmaa, saunomista, grillailua ja kahvia, mukana lähetystyönt. Anu ja Petteri Mannermaa, Anja Nurminen, Päivi Niiva-Vilkko.

Ke 12.8. Ylihärmä, Pappilan Puutarha (Päämajantie 31), klo 18 Siionin kannel seurat, Niina Hangasmaa, Esa Vaitinen, Satu Kivisaari. Kahvitarjoilu.

La-su 15.-16.8. Lohtaja, Toivon tuulia -leiripäivä lähettäjiille, ks. ilmoitus.

Su 16.8. Lohtaja, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Heikki Sariola. Messun jälkeen srk-talolla lounas- ja seurahetki. Eija Harmanen kertomassa Siionin kanteleen laulusta ja niiden taustoista, hartaus Pirjo Sariola.

- **Perniö**, Yliskylän kirkko (Yliskyläntie 45), klo 13 Kesäkirkko, lit. Tarja Laurila, saarna Oiva Hujanen. Kirkkokahvit ja päiväjuhla Arpalahdessa, kotimuseo auki ja lampaista saa käydä katsomassa.

Su 23.8. Alavus, kirkko, klo 10 Lähetyspyhä, messu, lit. Juha Martikainen, saarna Petteri Mannermaa. Ruokailu ja lähetysjuhla srk-talolla, Anu ja Petteri Mannermaa, Marja Suokas, Satu Kivisaari, Juha Martikainen.

- **Kauhajoki**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Joonas Toivanen.

- **Heinola**, Lampisali (Lampikatu 16), klo 16 Yhteysilta, raamattuopetus Antero Rasilainen, Heini Mäkilä. Ruokailu.

- **Lappajärvi**, Kärnän kylätalo (Kärnänlenkki 365), klo 18 Lähetysilta, mukana lähetystyönt. Anu ja Petteri Mannermaa, Satu Kivisaari.

Su 30.8. Kurikka, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Jani Latva-Nikkola.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset seuraavaan lehteen ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416 (myös WhatsApp- ja tekstiviestein) 10.9.2026 mennessä, kiitos. Syksyn Valo ilmestyy viikolla 41.

Katso päivitetty tapahtumatiedot www.evangeliset.net/kalenteri

Syyskuussa

Ke 2.9. Imatra (Peltolankatu 32), klo 18 Elonkorjuuseurat Ulla Rapelilla, mukana lähetystyönt. Titta Hämäläinen, pastori Susanna Julin, kanttori Johannes Vesterinen, lähetysseur. Ari Niemetmaa.

Pe-su 4.-6.9. Raahe, Oulun hpkn lähetysjuhlat "Ylitse merten", ks. ilmoitus.

Su 6.9. Teuva, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, lit. Lauri Annala, saarna Pekka Kiviranta. Kirkkokahvit ja seurat, Kiviranta, Annala.

- **Himanka**, Tomujoen kylätalo (Tomujoentie 318), klo 15 Seurat, Joonas Toivanen, Samuel Reinaru.

Ma 7.9. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

Ti 8.9. Hyvinkää, Vanhan kirkon sivusali (Uudenmaankatu 13), klo 14 Armon ja ilon iltapäivä, Mika Viitanen, Kosti Kallio.

LÄHETTÄJIEN LEIRIPÄIVÄ 15.-16.8.2026

Toivon tuulia

Ohtakaran leirikeskuksessa os. Ohtakarintie 1030, 68230 Lohtaja

Leiripäivää toteuttamassa: Riikka Peltola, Matti Aho, Salme Heino, Sirkka Keskitalo, Satu Kivisaari, Vuokko ja Juha Orjala.

Leiripäivän hinnat:

Lauantaipäivä 34 € (sis. ruokailut ja ohjelma)

Lauantai-sunnuntai: 70 € (sis. ruokailut ja ohjelma, yöpyminen)

Katso lisätietoja (mm. majoituksesta): www.evangeliset.net/retket/

Järj. Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry ja Lohtajan seurakunta

Ilmoittautumiset 31.7. mennessä

Elyn toimistoon

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416
tai vuokko.orjala@gmail.com

(Jos lähtijöitä riittävästi E-P:ltä, niin Satu järjestää yhteiskuljetuksen.)

Oulun hiippakunnan lähetysjuhlat Raahessa 4.–6.9.2026

Ely mukana seuraavissa tapahtumissa:

Pe 4.9. klo 19.30–20.30 Saarille ja mantereille - hyvien uutisten elokuvailta, Raahen kirkko, Joona Toivanen, Samuel Reinaru, Mikko Pyhtilä.

La 5.9. klo 12.15–13 Kanavat A (Rauhanyhdistys, sali), **Nuorisotyö Virossa**, Samuel Reinaru, Joona Toivanen.

La 5.9. klo 13.45–15 Nuorten kanavat (Ollinsaaren koulu), Isoskoulutuksen startti, Samuel Reinaru, Joona Toivanen.

Satu Kivisaari ja Kari Tynkkynen tavattavissa juhlien aikana Elyn esittely- ja materiaalipöydän luona.

Juhlien koko ohjelma:

<https://www.raahenseurakunta.fi/lahetysjuhlat/ohjelma>

Ke 9.9. Tampere, Aleksanterin kirkon krypta, klo 15 Lauletaan yhdessä itsemme rakentumiseksi. Teemat muodostuvat kirkkovuoden sekä muiden aiheiden pohjalta. Lisäksi tarkastellaan laulun merkitystä eri elämänvaiheissa.

To 10.9. Kauhajoki, srk-keskus (Kyntäjätie 3), klo 14 Siionin kannel seurat, S. Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

La 12.9. Kauniainen, Suomen Raamattuopisto (Helsingintie 10), klo 13–17 Wycliffe-raamattupäivä, mukana mm. musiikissa Anu ja Petteri Mannermaa.

Ke 16.9. Kokkola, Kaarlelan srk-kodin ANNA-sali (Kruunupyyntie 1), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan, lauletaan Siionin kannelta.

To 17.9. Seinäjoki, Lakeuden Risti, klo 18 Herätysliikkeiden yhteinen lauluilta, Pirjo Aittoniemi, Merja Kramsu.

Su 20.9. Seinäjoki, Elyn kirkkopyhä ja syyskokous, ks. ilmoitus.

Ma 21.9. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

Ti 22.9. Lapua, Kaaranmännikön leirikeskus (Kellojantie 17, 62190 Ruha), klo 18 Lyhtyilta, mukana Seppo Ruotsala, Satu Kivisaari, Kari Lähdesmäki ja lyhtytyimi.

To 24.9. Tampere, Kauksun kulma (Keskisentie 5), klo 17.30 Siionin Kanteleen toivelaulujen ilta.

- **Alavus**, srk-talo, klo 18 Hyvässä seurassa -tilaisuus.

Su 27.9. Polvijärvi, kirkko ja srk-keskus, klo 10 messu, saarna Tuula Kosonen. Lähetystilaisuus, Tuu-

la Kosonen kertoo akenkielisestä raamatunkäännöstyöstä.

- **Outokumpu**, kirkko, klo 13 messu, saarna Tuula Kosonen. Lähetystilaisuus, Tuula Kosonen kertoo akenkielisestä raamatunkäännöstyöstä.

Lokakuussa

Ma 5.10 Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

To 8.10. Kauhajoki, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel seurat, Tuuli Tamminen-Syrjälahti, Sirpa Keski-Antila.

Su 11.10. Helsinki, Puistolankirkko (P-paikka: Kasukka, 00760 Hki), klo 12 Messu, lit. Markku Arola, saarna Antero Rasilainen, kanttori. Siionin kanteleen lauluhetki, Rasilainen, Arola.

- **Kortesjärvi**, kirkko, klo 13 Elyn kirkkopyhä, jumalanpalvelus.

Elyn lähetyspyhä ja syyskokous Seinäjoella su 20.9.2026

Lakeuden Ristissä (Koulukatu 24):

Klo 10 Messu, saarna Oiva Hujanen, lit. Sanna Ålander, kanttorina Anssi Pyykkönen, projektikuoro joht. Paula Setälä, Elyn ystävät avustavat

Kirkonkrannissa (Ala-Kuljunkatu 1A, D-ovi: aula ja auditorio):

Klo 11.30 Lounas

klo 12.30 Elyn lähetystyön neuvottelukunnan terveiset

klo 13 Elyn syyskokous, avaus pj. Jani Latva-Nikkola

Klo 14.30 Kahvihetki

Tervetuloa

Armoa ja iloa ihmisille
Evangelinen lähetisyhdistys – ELY ry

Evangelinen lähetisyhdistys - ELY ry:n **sääntömääräinen syyskokous su 20.9. klo 13** alkaen Seinäjoella Kirkonkrannin auditoriossa (Ala-Kuljunkatu 1A). Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.
Tervetuloa, Hallitus

JÄSENKAMPANJA

1.9.–30.11.2026

ELYn lehti
6 kertaa
vuodessa

– Ikkuna
lähetyksen
maailmaan

LIITY jäseneksi!

Yhdessä viemme armon ja ilon
evankeliumia sanoin ja teoin eteenpäin.

**Liittymällä Evankelinen
lähetyshdistys – ELY ry:n
jäseneksi saat ELYn lehden
kuusi kertaa vuodessa.**

Lehti vie sinut lähemmäksi lähetyksen arkea,
ihmisiä ja tapahtumia siellä, missä työ tapahtuu.

ELYn lehdestä löydät

- ✓ ajankohtaisia kuulumisia ja näkökulmia lähetysohjekirjojen arjesta
- ✓ tietoa lähetyksestä, uutisia ja ajankohtaisia aiheita
- ✓ tapahtumakalenterin – tiedät missä ja milloin voit tulla mukaan
- ✓ yhteyden lähetysohjekirjoihin, joka jatkuu – olet osa yhteisöä, joka rukoilee ja tukee lähetysohjekirjoja

Jäsenmaksu
25 €/v
(18–30v. 10 €/v)

MIKSI LIITTYÄ?

Jäsenyys on yksinkertainen tapa olla mukana lähetysohjekirjoissa ja saada säännöllisesti tietoa siitä, mitä lähetysohjekirjoissa tapahtuu.

“

*On hienoa saada kuulla,
mitä lähetysohjekirjoissa tapahtuu
ja rukoilla lähetysohjekirjojen puolesta.
Jäsenyys pitää minut mukana.*

– ELYN JÄSEN

LIITY HELPOSTI

Täytä jäsenlomake ja
lähetä se postitse.

Tai liity helposti verkossa:
www.evangeliset.net

EVANKELINEN LÄHETYSYHDISTYS – ELY RY

040 415 9416

ely@evangeliset.net

www.evangeliset.net

*Olet lämpimästi
tervetullut mukaan!*

KUTSU YSTÄVÄSI MUKAAN!

Tunnetko jonkun, jota lähetysohjekirjo voisi kiinnostaa?

Voit kutsua ystäväsi mukaan liittymään Evankelinen lähetyshdistys – ELY ry:n jäseneksi.

Saat pienen
kiitoslahjan
ELYn
toimistolta!

NÄIN SE TOIMII:

1

Kerro ystävälle
jäsenyydestä.

2

Hän liittyy
jäseneksi.

3

Hän kirjoittaa
kutsujan nimen
jäsenlomakkeeseen.

4

Kiitos sinulle!
Saat pienen
kiitoslahjan.

JÄSENLOMAKE

- ☐ Haluan liittyä ELYn jäseneksi
☐ Haluan muuttaa tietojani

Suosittelijan nimi (jos sinut on kutsuttu mukaan)

Etunimi

Sukunimi

Lähiosoite

Postinumero

Postitoimipaikka

Sähköposti

Puhelin

Syntymäaika (pp.kk.vvvv)

Ammatti

Täyttämällä ja palauttamalla lomakkeen hyväksyn, että tietojani käytetään jäsenrekisterin ylläpitoon.

VOIT PALAUTTAA LOMAKKEEN:

Postitse:
Evankelinen lähetyshdistys – ELY ry
PL 49, 43501 Karstula

Sähköpostitse:
ely@evangeliset.net

Tai liity helposti verkossa:
www.evangeliset.net

Yhdessä viemme armon ja ilon evankeliumia sanoin ja teoin eteenpäin

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetyshdistys – ELY ry